

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

8141/0/2-16 від 17.05.16

Народному депутатові України
П. О. РІЗАНЕНКУ

На № 16/04/21-486,
від 21.04.16

Шановний Павле Олександровичу!

Розглянувши Ваш запит, оголошений на засіданні Верховної Ради 22 квітня 2016 р., щодо фінансового забезпечення витрат на пільговий проїзд окремих категорій громадян, повідомляємо.

Відповідно до Бюджетного кодексу України компенсаційні виплати за пільговий проїзд окремих категорій громадян віднесено до видатків, що здійснюються з бюджетів міст обласного значення, районних бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення державних програм соціального захисту (статті 89 і 102), та видатків місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів (стаття 91).

На сьогодні відсутні нормативно-правові акти, які чітко регламентують порядки розрахунків компенсаційних виплат за пільговий проїзд окремих категорій громадян та проведення цих виплат перевізникам. Система відшкодування витрат за пільговий проїзд окремих категорій громадян в умовах відсутності механізму обліку пільгових перевезень, будь-яких обмежень щодо кількості, відстані та напрямків поїздок не є ефективною, а реально визначити вартість фактично наданих пільгових послуг за відсутності обліку неможливо.

Слід зазначити, що в умовах поглиблення децентралізації влади та розширення повноважень органів місцевого самоврядування одним із ключових завдань є наближення фінансування послуг до рівня, де вони надаються.

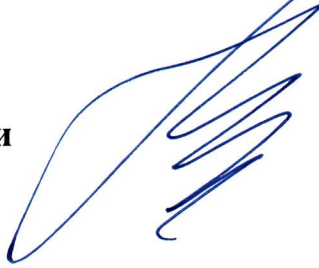
Місцеві органи виконавчої влади, які володіють ситуацією на місцях та можуть оперативно впливати на її зміну, мають можливість самостійно визначати обсяг пільгових перевезень та відповідно до статті 91 Бюджетного кодексу України передбачати видатки, забезпечуючи при цьому контроль за ефективним і цільовим використанням коштів на згадану мету.

Такий підхід підвищує ефективність надання такого виду соціальної підтримки саме соціально вразливим категоріям населення, а подальше

збереження системи пільг у її нинішній формі є економічно недоцільним та соціально несправедливим. Надання пільг повинно носити адресний характер та орієнтуватися виключно на вразливі верстви населення, що дасть можливість привести витрати на соціальний захист населення у відповідність із фінансовими можливостями.

З повагою

Віце-прем'єр-міністр України

Павло РОЗЕНКО